

“Να σκιρτούμε από χαρά, διότι ο θάνατος νεκρώθηκε!”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ένα διάλογο του Αγίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου με τον Γεώργιο Παπαζάχο χρησιμοποιεί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος στο μήνυμά του για την εορτή του Πάσχα ευχόμενος στο λαό της Μητροπόλεως με την ευχή του Αγίου Πορφυρίου “Σου εύχομαι να «σκιρτάς» από χαρά, κοιτάζοντας πίσω σου το χάος από το οποίο μας πέρασε ο Αναστάς Κύριος, «ο μόνος ευλογητός των Πατέρων».

Διαβάστε αναλυτικά:

Άγαπητοί μου πατέρες καὶ ἀδελφοί, παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Ἄντὶ ἄλλου πασχαλίου μηνύματος θὰ ἤθελα νὰ σᾶς μεταφέρω τὰ ἀναστάσιμα βιώματα ἑνὸς συγχρόνου ἁγίου τῆς πίστεώς μας, τοῦ ἁγίου Πορφυρίου τοῦ

Καυσοκαλυβίτου, όπως τὰ καταγράφει ὁ μακαριστός θεράπων ἱατρός του Γεώργιος Παπαζᾶχος.

Ἦταν Τρίτη τοῦ Πάσχα. Ὁ γιατρός ἐπισκέπτεται τὸν ἅγιο στό μοναστήρι καὶ ὁ ἅγιος τὸν ρωτᾷ:

– Ξέρεις τὸ τροπᾶριο πού λέει «Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν...»;

– Ναί, γέροντα, τὸ ξέρω.

– Πές το.

Ἄρχισα γρήγορα-γρήγορα: «Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν· καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἷτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν πατέρων, Θεόν καὶ ὑπερένδοξον».

– Τὸ κατάλαβες;

– Ἀσφαλῶς τὸ κατάλαβα.

Νόμισα πὼς μέ ρωτᾷ γιὰ τὴν ἐρμηνεία του.

Ἐκανε μίαν ἀπότομη κίνηση τοῦ χεριοῦ του καὶ μοῦ εἶπε:

– Τίποτε δέν κατάλαβες, βρέ Γιωργάκη! Ἐσύ τὸ εἶπες σάν βιαστικός ψάλτης... Ἄκου τί φοβερὰ πράγματα λέει αὐτὸ τὸ τροπᾶριο: Ὁ Χριστὸς μέ τὴν Ἀνάστασή Του δέν μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπὸ ἓνα ποτάμι, ἀπὸ ἓνα ρῆγμα γῆς, ἀπὸ μίαν διώρυγα, ἀπὸ μίαν λίμνη ἢ ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα. Μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπὸ ἓνα χάος, ἀπὸ μίαν ἄβυσσο, πού ἦταν ἀδύνατο νὰ τὴν περάσει ὁ ἄνθρωπος μόνος. Αἰῶνες περίμενε ὁ κόσμος αὐτὸ τὸ Πάσχα, αὐτὸ τὸ πέρασμα.

Ὁ Χριστὸς μᾶς πέρασε ἀπὸ τὸν θάνατο στὴ ζωὴ. Γι' αὐτὸ σήμερα «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τὴν καθαίρεσιν». Χάθηκε ὁ θάνατος. Τὸ κατάλαβες; Σήμερα γιορτάζουμε τὴν «ἀπαρχή» τῆς «ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου», τῆς ζωῆς κοντά Του.

Μίλαγε μέ ἐνθουσιασμό καὶ βεβαιότητα. Συγκινήθηκε.

Σιώπησε γιὰ λίγο καὶ συνέχισε πιὸ δυνατὰ:

– Τώρα δέν ὑπάρχει χάος, θάνατος, νέκρωση, Ἄδης. Τώρα ὅλα εἶναι χαρά, χάρις στὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀναστήθηκε μαζί Του ἡ ἀνθρώπινη φύση. Τώρα μποροῦμε κι ἐμεῖς νὰ ἀναστηθοῦμε, νὰ ζήσουμε αἰῶνια κοντά Του... Τί εὐτυχία ἡ Ἀνάστασι! «Καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἷτιον». Ἔχεις δεῖ τὰ κατσικάκια τώρα

τήν ἄνοιξη νά χοροπηδοῦν πάνω στό γρασίδι; Νά τρῶνε λίγο ἀπό τή μάνα τους καί νά χοροπηδοῦν ξανά; Αὐτό εἶναι τό σκίρτημα, τό χοροπήδημα. Ἐτσι ἔπρεπε κι ἐμεῖς νά χοροπηδοῦμε ἀπό χαρά ἀνείπωτη γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας καί τή δική μας.

Διέκοψε καί πάλι τόν λόγο του. Ἀνέπνεα μιά εὐφρόσυνη ἀτμόσφαιρα.

-Μπορῶ νά σοῦ δώσω μιά συμβουλή; συνέχισε. Σέ κάθε θλίψη σου, σέ κάθε ἀποτυχία σου, σέ κάθε πόνο σου, νά συγκεντρώνεσαι μισό λεπτό στόν ἑαυτό σου καί νά λές ἀργά-ἀργά αὐτό τό τροπάριο. Θά βλέπεις ὅτι τό μεγαλύτερο πρᾶγμα στή ζωή σου -καί στή ζωή τοῦ κόσμου ὅλου- ἔγινε. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἡ σωτηρία μας. Καί θα συνειδητοποιεῖς ὅτι ἡ ἀναποδιά πού σοῦ συμβαίνει εἶναι πολύ μικρή γιά νά χαλάσει τή διάθεσή σου.

Μοῦ ἔσφιξε τό χέρι, λέγοντας:

-Σοῦ εὐχομαι νά «σκιρτᾷς» ἀπό χαρά, κοιτάζοντας πίσω σου τό χάος ἀπό τό ὁποῖο μᾶς πέρασε ὁ Ἀναστάς Κύριος, «ὁ μόνος εὐλογητός τῶν Πατέρων».

Αὐτή τήν εὐχή τοῦ ἁγίου Πορφυρίου θά ἤθελα πατρικῶς νά δώσω πρὸς ὅλους καί ὅλες ἐσᾶς, σ' αὐτήν τήν δύσκολη περίοδο, τήν ὁποία διερχόμεθα, σ' αὐτό τό Πάσχα στό ὁποῖο μπορεῖ νά μὴν εἶχαμε τήν εὐκαιρία νά περάσουμε στούς ναούς μας, ἀλλά πού δέν παύει νά κινεῖ καί νά συγκινεῖ τίς καρδιές μας. Νά σκιρτοῦμε ἀπό χαρά, διότι ὁ θάνατος νεκρώθηκε! Νά σκιρτοῦμε ἀπό χαρά διότι ὁ Χριστός μας δέν μᾶς ἐγκαταλείπει! Νά σκιρτοῦμε ἀπό χαρά διότι μᾶς δόθηκε ἡ ζωή μέσα ἀπό τήν πίστη στόν ἀναστημένο Χριστό! Νά σκιρτοῦμε ἀπό χαρά διότι ὅσες δυσκολίες κι ἂν μᾶς βροῦνε, μετὰ τόν σταυρό πάντοτε ἔρχεται ἡ Ἀνάσταση!

Ἄς ἀναφωνήσουμε λοιπόν καί πάλι μέ ἐλπίδα, ἀνυψώνοντας τίς λαμπάδες καί τά ἀναστάσιμα κεριά ψηλά πρὸς τόν οὐρανό καί ὁ ἓνας πρὸς τόν ἄλλο:

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη, ἀδελφοί!

Διάπυρος εὐχέτης σας πρὸς τὸν Ἀναστάντα Κύριό μας,

Ὁ Ἐπίσκοπος καὶ Πνευματικὸς Πατέρας σας

+ Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

